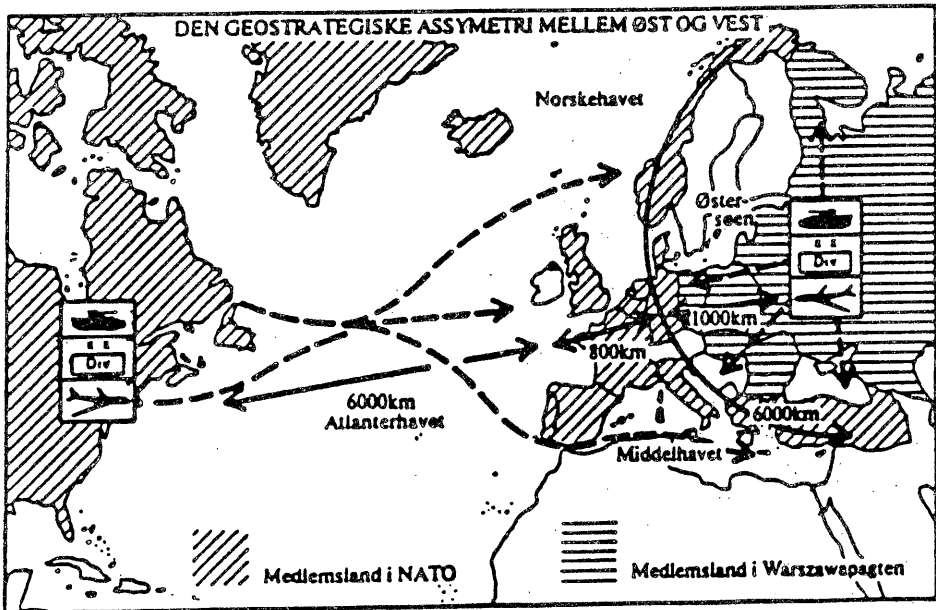

res flåder og dermed også i denne redegørelses sammenhæng tilsvarende markant forskellige syn på og interesser i sømilitære CSBM foranstaltninger. De omfattende vestlige transportopgaver medfører, at NATO flåderne skal operere i et område, der er 20 gange større end Europa. NATO's flåder er nødvendige for at kompensere for den beskrevne geografiske asymmetri og det tilhørende forsvarsmæssige handicap. Når hertil lægges forskellen på dybden i territoriet, fremstår et tydeligt billede af de grundlæggende forskelle mellem de to alliancer.

Og netop herpå hviler de forskellige opfattelser af sømilitære foranstaltninger. NATO's flåder må for at kunne løse opgaverne bestå af en varieret og komplekst sammensat styrke af forskellige skibs- og flytyper. WTO flåderne – pri-

mært Sovjetunionens – har som hovedopgave at bestride Vestens evne til at besejle oceanerne i førnævnte øjemed. De 2 flåder er derfor opbygget forskelligt og har derfor også forskellige behov for at gennemføre øvelser. Sovjetunionen forventes at ville anvende sine ubåde og flådefly mod de vestlige konvojer, der allerede i fredstid må afprøves for så vidt angår taktik og procedurer. Til støtte for disse transporter ind sætter NATO hangarskibsgrupper fremskudt nord for konvojruterne for at skabe dybde i forsvaret af transporterne mellem USA og Europa. Øvelsesmønsteret og behovet for træning er derfor fundamentalt forskelligt for de 2 alliancer. Dette giver sig også tydeligt udtryk i omfanget og karakteren af måden hvorpå øst og vest engagerer sig i flådeøvelser på oceanerne.

Den geostrategiske asymmetri mellem øst og vest

5.1. NATO og WTO, hvordan virker begrænsningerne?

I de fleste krige har angriberen for at vinde skullet råde over større styrker end den forsva-

rende part. I begyndelsen af II verdenskrig synes denne styrkefordeling at være omvendt til søs. I gennemsnit havde tyskerne kun 13 ubåde på patrulje ad gangen og til trods for disse far-